

Giới thiệu Hào Môn Vui Nhộn – Vợ Nhỏ Đến Cậy Cửa

Thể loại: Truyện ngôn tình hiện đại, hào môn thế gia, hài hước, ngọt sủng, cưới trước yêu sau, hắc bang...

Một lần bất gian ngoài ý muốn, cô không cẩn thận lại đi sai phòng, bắt được đầu của Diệp thiếu gia hắc bạch thông suốt, quyền hành phi thường.

Hứa Mễ Nặc nín chặt vào chiếc quần của Diệp thiếu gia, phui phui mông trốn mắt.

Còn truyền tin tức Diệp thiếu gia “Không thể nổi dậy” khắp các ngõ ngách của thành phố Ninh.

Diệp thiếu gia lạnh lùng, quăng ra một tấm ảnh của cô: “Truy nã cô gái này trong toàn thành phố!”

Đường Mễ Nặc co rúc trong căn phòng, dè dặt mà tìm tòi thông tin trên mạng: Đắc tội với Diệp thiếu gia của thành Phố Ninh sẽ có hậu quả gì?

Trên mạng nói rõ: Kết quả tìm được quá mức bạo lực không thể hiển thị!

Đường Mễ Nặc sợ đến mức ngã từ trên giường xuống dưới giường.

Lại bị Diệp thiếu gia phá cửa đi vào bế từ dưới giường lên trên giường: “Không thể nổi dậy? cô gái, tai nghe chỉ là giả, thử mới có thể biết được sự thật!”

Sau đó, đột nhiên lắc đầu: Kết quả thử nghiệm ướt át quá mức không thể truyền tin! Thể loại: Truyện ngôn tình hiện đại, hào môn thế gia, hài hước, ngọt sủng, cưới trước yêu sau...

Một lần bất gian ngoài ý muốn, cô không cẩn thận lại đi sai phòng, bắt được đầu của Diệp thiếu gia hắc bạch thông suốt, quyền hành phi thường.

Hứa Mễ Nặc nín chặt vào chiếc quần của Diệp thiếu gia, phui phui mông trốn mắt.

Còn truyền tin tức Diệp thiếu gia “Không thể nổi dậy” khắp các ngõ ngách của thành phố Ninh.

Diệp thiếu gia lạnh lùng, quăng ra một tấm ảnh của cô: “Truy nã cô gái này trong toàn thành phố!”

Đường Mễ Nặc co rúc trong căn phòng, dè dặt mà tìm tòi thông tin trên mạng: Đắc tội với Diệp thiếu gia của thành Phố Ninh sẽ có hậu quả gì?

Trên mạng nói rõ: Kết quả tìm được quá mức bạo lực không thể hiển thị!

Đường Mễ Nặc sợ đến mức ngã từ trên giường xuống dưới giường.

Lại bị Diệp thiếu gia phá cửa đi vào bế từ dưới giường lên trên giường: “Không thể nổi dậy? cô gái, tai nghe chỉ là giả, thử mới có thể biết được sự thật!”

Sau đó, đột nhiên lắc đầu: Kết quả thử nghiệm ướt át quá mức không thể truyền tin!

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Vui Nhộn – Vợ Nhỏ Đến Cậy Cửa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Không đưa phí chia tay thì sẽ đập nát chú! (1)

Nhóm dịch: Thất Liên Hoa

Ninh thành, khách sạn năm sao KELOO.

“Đi bắt gian với chị!” Mạc Tinh Nhu đưa một bức ảnh tới trước mặt Hứa Mễ Nặc.

Ông chú trung niên trong ảnh, có đôi mắt tam giác Địa Trung Hải, mặt đầy ngấn mỡ, trên cổ đeo sợi dây chuyền vàng to như cái xích chó!

Khuôn mặt của Hứa Mễ Nặc nhất thời trở nên vặn vẹo: “Bắt... bắt gian?”

Hứa Mễ Nặc rất rất không thể thích ứng nổi, cô đột nhiên bị kéo đến cái khách sạn lớn này, lại còn phải đi bắt gian cái tên nhìn như con heo ở trong hình kia nữa, Mễ Nặc cảm thấy không thoải mái chút nào!

“Anh ta tên là Hải Đại Đan, bạn trai mới của chị, nhưng còn chưa tới một tuần anh ta đã lêu lổng ở sau lưng chị!”

Mạc Tinh Nhu mặc bộ sườn xám kiểu Trung Hoa, nhưng lại xinh đẹp quyến rũ như mấy vũ nữ múa cột vậy.

Cô ấy kéo Hứa Mễ Nặc lại: “Mễ Nặc, em là bạn thân nhất của chị, chị biết nhiệm vụ bất gian này cực kỳ khổ cực và rất nguy hiểm, nhưng đây chính là tình bạn à nha!”

“Chị buông tay em ra!” Hứa Mễ Nặc liều mạng hất tay, thật sự không nói nổi gì nữa!

Hứa Mễ Nặc phàn nàn nói: “Đây là lần thứ tám trong năm nay chị bắt em đi bất gian với chị rồi đấy, mà khủng khiếp nhất là mùa xuân mới chị qua bảy tuần!”

“Chị nào có cách gì, đường tình duyên của mỹ nữ đã được định trước là luôn lận đận rồi.” Mạc Tinh Nhu lại thể hiện dáng vẻ đau khổ vì tình.

Sau đó, Mạc Tinh Nhu lại ném cái ánh mắt quyến rũ về phía bạn, dùng đôi mắt xinh đẹp ngậm nước nói: “Chẳng lẽ em có thể trơ mắt nhìn chị bị tra nam lừa gạt, rồi bị tình yêu làm tổn thương, từ nay về sau mất đi lòng tin với nửa kia của mình?”

“Đây không phải là vấn đề lòng tin hay không có lòng tin!” Hứa Mễ Nặc phồng hai má mồm mồm nhưng trắng nõn lên, không thể tưởng tượng nổi trợn mắt nhìn Mạc Tinh Nhu.

Hứa Mễ Nặc hít thật sâu, uyển chuyển khuyên can cô bạn học thích nói chuyện yêu đương với những người hơn mình rất nhiều tuổi.

“Tinh Nhu, suốt ngày chị chỉ thích qua lại với mấy ông chú, góp phần giúp mấy ông chú trung niên tìm được mùa xuân của mình, người biết thì sẽ nghĩ chị thay bạn trai, người không biết còn tưởng chị thay đổi cha, cậu có suy nghĩ đến cảm thụ của mẹ chị hay không?”

“Em không biết, mấy ông chú cho phí chia tay hào phóng thế nào đâu.” Mạc Tinh Nhu mỉm cười nói.

“Vậy chị cũng phải chú ý đến an toàn của mình, chị xem mấy ông chú trung niên này ai mà chẳng có nhu cầu cao về chuyện ấy, chị cũng phải cẩn thận...” Uyển chuyển không được, Hứa Mễ Nặc lại nói thẳng!

“Em yên tâm, lão Hải này, anh ta không ngóc nổi lên đâu.” Mạc Tinh Nhu ném cho Hứa Mễ Nặc một ánh mắt quyến rũ.

“Em không nói với chị về cái này!” rốt cuộc thì chị có thể nắm được điểm chính hay không? Hứa Mễ Nặc phát điên.

“1% phí chia tay lần này sẽ thuộc về em.” Mạc Tinh Nhu mỉm cười cầm thẻ mở cửa phòng ra.

“Giết!” Hứa Mễ Nặc cà thẻ mở phòng rồi xông thẳng vào phòng!

Đúng lúc này, màn hình LCD trong khách sạn KELOO vốn đang diễn ra buổi tiệc rượu xa hoa của một tiểu thư, đột nhiên xuất hiện một tin tức trọng án.

Khách sạn KELOO này là khách sạn năm sao lộng lẫy và cao cấp nhất của Ninh thành, nên mấy vụ án kinh tế vụ hình sự không thể quấy rầy đến sự yên lặng và ưu thanh lịch của KELLO.

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Vui Nhộn – Vợ Nhỏ Đến Cậy Cửa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 2: Không đưa phí chia tay thì sẽ đập nát chú! (2)

Nhóm dịch: Thất Liên Hoa

Nhưng lúc tin tức vụ trọng án này được phát sóng, trong đại sảnh ngoài Mạc Tinh Nhu và Hứa Mễ Nặc đã đi vào thang máy, tất cả mọi người đều không thể tưởng tượng nổi nhìn về phía màn hình.

“Tuần trước, gia tộc Clovis ở Las Vegas đã bị trộm, kẻ trộm đi vào biệt thự của nhà Clovis như đi vào chỗ không người, mặc dù máy an ninh theo dõi được lắp đặt rất nhiều trong biệt thự, nhưng vụ trộm chỉ diễn ra không tới hai phút.”

“Đoạn video này đã quay lại toàn bộ quá trình ăn trộm. Trong hình xuất hiện một bóng người mặc đồ trắng, biệt thự của gia tộc Clovis được lắp đặt hệ thống theo dõi tiên tiến nhất thế giới, khi quét được sự xâm nhập bất thường sẽ mở hệ thống cảnh báo.”

“Nhưng hình ảnh trong máy an ninh theo dõi đột nhiên tối sầm lại, thiết bị đã bị vô hiệu hóa, 3 giây sau thiết bị đã được khôi phục lại, nhưng Sơ Tuyết Chi Tâm và đạo tặc trong hình đều biến mất.” màn hình LCD phát bản tin của CNN bằng tiếng anh.

“Không ai có thể giải thích được tất cả chuyện này phát sinh như thế nào, sau khi đoạn video này được công bố, tên trộm đã làm cả thế giới phải kinh hãi.”

“Càng làm cho người ta giật mình hơn là, chuyên gia điều tra tội phạm chia sẻ, từ hình ảnh duy nhất của kẻ trộm này, có thể phỏng đoán tên trộm là một

phụ nữ Châu Á, giới trẻ ở Mỹ gọi cô ta là thiên thần ma thuật.”

“Theo báo cáo, sợi dây chuyền Sơ Tuyết Chi Tâm mà gia tộc Clovis vừa bị mất trộm kia là báu vật gia truyền của gia tộc Clovis, cùng có với giá trị liên thành Di Ái Chi Tâm của Viên gia ở Châu Á.”

“Điều này không khỏi làm cho người ta hoài nghi, sau khi thiên thần ma thuật thuận lợi lấy được Sơ Tuyết Chi Tâm, mục tiêu kế tiếp có phải chính là Di Ái Chi Tâm của Viên gia hay không. Điều trùng hợp là, lúc xảy ra chuyện, Thiếu chủ Viên gia Viên Diệp Đình đang làm khách ở gia tộc Clovis.”

Hình ảnh lại thay đổi, trong đại sảnh khách sạn chột không ngừng vang lên tiếng hít ngum khí lạnh, nếu không phải phía dưới còn có logo của CNN, chắc tất cả mọi người đều cho rằng màn hình đột nhiên chuyển sang phim thần tượng!

Trong hình là một người đàn ông cao lớn mặc âu phục trắng thớm màu đen, đường nét trên khuôn mặt cực kỳ sắc nét, cho dù đám đông đang hoảng loạn cũng không ảnh hưởng tí nào đến khí thế bức người của anh.

“Kẻ trộm, nếu cô thật sự để mất tới Di Ái Chi Tâm, vậy đó sẽ là lựa chọn sai lầm nhất trong cuộc đời này của cô.”

Khoảng khắc tiếp theo, đã không còn nghe được lời gì từ người dẫn chương trình nữa, bởi vì giọng nói của người dẫn chương trình đã bị nhấn chìm trong tiếng thán phục rồi.

Một người phụ nữ mặc bộ trang phục cao cấp của Chanel kích động đến run rẩy như vừa trúng giải độc đắc, lập bập nói: “Đây... đây là Diệp thiếu Viên gia? Từ trước đến giờ, anh ấy chưa từng lộ diện ở trong nước, thì ra dáng vẻ của anh ấy đẹp trai như vậy, phong độ vương giả đúng là không bị thời gian nghịch chuyển!”

“Viên gia lũng đoạn các ngành bất động sản tài chính hàng hóa, là đầu tàu của giới kinh doanh trong nước không ai vượt mặt nổi. Hơn nữa, mấy năm gần đây, Viên Diệp Đình giữ vững vị trí bá chủ chuyên chở đường thủy của Châu Á. Lần này, nếu không phải là gia tộc Clovis thế giao mất trộm, chắc chắn giới truyền thông không thể có được hình Diệp thiếu!”

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Vui Nhộn – Vợ Nhỏ Đến Cậy Cờ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 3: Không đưa phí chia tay thì sẽ đập nát chú! (3)

Nhóm dịch: Thất Liên Hoa

Một người phụ nữ khác lập tức phụ họa theo, rồi mặt đầy thành kính: “Thượng đế phù hộ cho thiên thần ma thuật trộm sạch gia tộc Clovis đi, như vậy tôi có thể nhìn thấy Diệp thiếu thêm mấy lần nữa!”

Sau đó, toàn bộ đại sảnh lại trở lại với buổi tiệc trà của khuê mật: “Diệp thiếu còn đẹp trai hơn so với trong truyền thuyết gấp mười ngàn lần!”

“Không biết bây giờ tôi đi Las Vegas có thể nhìn thấy Diệp thiếu ngoài đời thực được hay không? Tôi muốn nhìn thấy cả người anh ấy cơ!”

Đến khi màn hình chuyển sang hình ảnh cảnh sát nổi tiếng Trung “Nếu người dân nào có manh mối về thiên thần ma thuật, xin vui lòng cung cấp với cảnh sát thành phố” tiếng hô hào đã hoàn toàn bị chìm ngập!

Bên kia, thang máy đình lên báo hiệu đã đến nơi, dừng ở tầng 18 xa hoa giàu sang đến nỗi khiến người ta phải nín thở.

Hứa Mễ Nặc hoàn toàn bị cái tin tức đó quấy nhiễu, cô đang không ngừng nỗ lực chạy tới phòng 1808, cà thẻ, cửa không mở?

Hứa Mễ Nặc tức giận: “Dám ngăn cản bà đây phát tài, bà sẽ chém cho mày đoạn tử tuyệt tôn, cả đời nhặt xà bông chung một chỗ với gay!”

Sau đó, ‘cách’, cửa mở ra!

Hứa Mễ Nặc mờ thân khí cần thiết dùng trong bất gian ra —— máy ảnh mini HD chống sốc, khuôn mặt luôn vui vẻ nhất thời đờ đờ sát khí!

Chuyên gia bất gian, số trai gái cô bất gian đã nhiều đến mức có thể vòng quanh trái đất ba vòng rồi, không sai, Hứa Mễ Nặc là người làm công việc của mình yêu công việc của mình!

Hứa Mễ Nặc đập một cước mở cửa phòng, “Rắc rắc rắc rắc!”

Quen với công việc, cô ngắm góc quay sống động, quay hình ảnh không đến nỗi lố lờ nhưng lại để không gian cho người ta tự tưởng tượng!

Hứa Mễ Nặc không cần nhìn cũng biết nam chính trong hình chắc chắn là ông chú béo như heo, kiểu tóc Địa Trung Hải tung bay làm cho trái tim của người ta vỡ nát, vẻ mặt run rẩy khiến người ta ưu thương!

Hứa Mễ Nặc cũng không đành lòng nhìn hình ảnh rất đẹp đó: “Hải Đại Đan, ông có quyền giữ yên lặng, nhưng ông nói hay không nói, cũng phải trả tiền!”

“Tiểu thư, cô nhận làm người rồi.” Một giọng nói trầm thấp lạnh lẽo vang lên.

Một câu nói ngắn gọn nhưng lộ ra khí chất bức người trời sinh trần.

What? Tình huống gì vậy, âm thanh này và tiếng kêu gào cầu xin tha thứ như tiếng heo bị chọc tiết tại hiện trường bắt gian đường như có khác biệt rất lớn, Hứa Mễ Nặc từ từ ngẩng đầu lên...

“A!!” Hứa Mễ Nặc còn chưa nhìn về phía phát ra âm thanh, đột nhiên một giọng nói kinh hoàng nhu nhược vang lên: “Diệp thiếu, sao đột nhiên lại có người? Người ta thật là sợ à nha!”

Thét chói tai này mới phù hợp với hiện trường của vụ bắt gian chứ?!

Ai ôi, cô gái này không phải là nữ minh tinh Sở Thiên Thiên mới nổi tiếng hay sao? Cô ta là con gái của tổng tài trang sức Sở thị, chức vụ ngọc nữ cộng thêm bối cảnh danh viện, đây quả thực là hiện trường bắt gian nóng nhất mà cô từng gặp, không nghĩ tới lão Hải của học tỷ còn có thực lực này!

Hứa Mễ Nặc tràn đầy hăng hái cầm máy ảnh chụp lần nữa!

Nhưng Sở Thiên Thiên vừa nhìn thấy ông kính thì luôn miệng kêu đừng nhưng lại điên cuồng làm dáng, nhiệt tình đến mức Hứa Mễ Nặc cảm thấy cô mà chụp không đẹp cô ta sẽ đoạt lấy máy ảnh để tự chụp!

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Vui Nhộn – Vợ Nhỏ Đến Cấy Cờ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Không đưa phí chia tay thì sẽ đập nát chú! (4)

Nhóm dịch: Thất Liên Hoa

Cuối cùng, thậm chí cô ta còn chủ động ngã về phía giường lớn, bầu không khí mập mờ chợt dâng cao như ngọn sóng, bắn ra bốn phía muốn ngừng cũng không được!!

—— sau đó, ‘âm’, Sở Thiên Thiên bị đẩy ra khỏi giường!

... Hứa Mễ Nặc sừng sốt, điều này hơi kỳ quái à nha!

“Đừng đóng kịch nữa, cút!” giọng nói lạnh lẽo đó lộ ra vẻ không kiên nhẫn.

“Diễn xuất?” Chuyên gia bắt gian chuyên nghiệp 17 năm trời chưa bao giờ gặp kẻ ngoại tình dã man như vậy!

Hứa Mễ Nặc thật sự không thể nhẫn nhịn được: “Chú này, chú nhìn lại mình xem, người thì mập như heo, mỡ ngập đầy nảo rồi, cái mặt thì như mỡ dầu hoang, quả đầu Địa Trung Hải như hận không thể có thể chiếu sáng cả Thái bình dương, đối diện với máy ảnh mà chú dám nói mình không có. Bây giờ bà đây không người đùa với chú nữa, nếu chú không đưa 1 triệu đền bù tổn thất tinh thần bà đây, bà sẽ cho chú nát như con gián luôn đấy!”

“Này! Cô phóng viên, có... có phải cô làm rồi hay không?”

Sở Thiên Thiên sừng sốt, sau khi nghe Hứa Mễ Nặc nói mấy lời kịch ngang ngược kia xong, cũng lộ ra biểu tình nghi hoặc.

“Lâm? Sao tôi có thể làm được?” Nghe thấy ngay cả Sở Thiên Thiên cũng phủ nhận, thì sao mình có thể kiếm được 1% tiền hoa hồng?

Tiểu vũ trụ của Hứa Mễ Nặc bộc phát, hoàn toàn không chú ý đến câu cô phóng viên khả nghi kia: “Lão Hải không ngóc đầu lên được, không ngóc đầu lên được chính là lão Hải! Sự thật không thể nào chối cãi được!”

Sau đó Hứa Mễ Nặc giờ máy ảnh xông tới!

Lịch sử lưu lại giờ khắc này, không ai biết cô gái nhìn giống như học sinh trung học chưa trở mĩ này có thể vòng qua Sở Thiên Thiên trong một giây, động tác tiếp theo cũng không ai thấy rõ, đưa tay ra kéo chiếc quần ck của đối phương, lộ ra tiểu KK, sau đó Hứa Mễ Nặc chỉ vào cái đó.

“Nó không ngóc đầu lên, đây chính là sự thật như sắt vậy! Nó không ngóc lên chứng tỏ chú chính là Hải Đại Đan không sai được!”

Thời gian như ngừng trôi, Viên Diệp Đình nhìn đầu xù nhỏ của Hứa Mễ Nặc, nhìn làn da không trang điểm nhưng trắng nõn như trong suốt của cô, nhìn

đôi mắt màu hổ phách không có một tia tạp chất của cô, cô giống như con cún nằm dưới chân anh, ngón tay trắng nõn tỏ ra cực kỳ nhỏ bé so với cái kia của anh.

Vì vậy, trong lúc nhìn người đàn ông như bức tượng điêu khắc trước mắt, Hứa Mễ Nặc được chứng kiến lễ chào cờ của người nào đó!

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Vui Nhộn – Vợ Nhỏ Đến Cây Cưa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Anh chính là người không ngóc đầu lên được! (1)

Nhóm dịch: Thất Liên Hoa

Hứa Mễ Nặc cảm thấy hô hấp của mình như ngừng lại, Hứa Mễ Nặc yên lặng nghiêng đầu qua: “Học tỷ, chị nói Hải Đại Dân không ngóc...”

Sau đó, cô thấy ở ngoài cửa phòng đối diện xuất hiện bóng người một ông chủ mập ú có quả đầu Địa Trung Hải tung bay, bị học tỷ Tinh Nhu lôi lỗi tai không ngừng gào lên đi qua!

Ặc... Cái này... Hứa Mễ Nặc liếc mắt nhìn biển cửa phòng ghi số 1868 lấp lánh phía đối diện, sau đó nhìn thẻ phòng 1808 trên tay mình, thân thể chợt đông cứng như bị tê liệt nửa người!

Hứa Mễ Nặc từ từ quay đầu trở lại, đối diện với một đôi mắt đen như đá obsidian, giống như vua sói trong bóng tối vậy!

Kính khung hơn là khuôn mặt có góc cạnh rõ ràng trước mắt đang lộ vẻ giận tái mặt, đây không phải là Ninh thành Diệp thiếu Viên Diệp Đình mới lên bản tin của CNN sao?

Diệp, Diệp thiếu?!

Hứa Mễ Nặc đang duy trì động tác cúi đầu của Viên Diệp Đình ra, chợt tiến hóa thành tê liệt toàn thân, hoàn toàn không thể nhúc nhích...

Đáng chết! Chuyện gì đang xảy ra vậy? Vừa rồi Sở Thiên Thiên vô tình hay hữu ý khiêu khích ám chỉ, mà mình chỉ cảm thấy phiền não, tại sao vừa bị cô gai điên khủng ngu xuẩn này nhìn mấy giây, mình đã không quản được tiểu huynh đệ của mình rồi?

Là bởi vì con bé ngu xuẩn này quá đơn giản và thô bạo sao? Còn nữa, rốt cuộc thì con bé chết bầm này còn muốn xem bao lâu?

“Chúng tôi là phóng viên của tờ giải trí hàng tuần...” Đúng lúc này, đột nhiên có mấy người đang ông mang đáng về phóng viên xông vào cửa.

Trong mắt của bọn họ, Hứa Mễ Nặc đang sáng lấp lánh giống như là mỏ vàng vậy! Có thể chụp được ảnh của Viên Diệp Đình đã là huy chương cả đời của phóng viên, có thể chụp được cảnh tượng Diệp thiếu nổi tiếng ở hải phận quốc tế đang phiền não ngồi ở trên giường, bị một bóng người mảnh khảnh mặc cả người đều màu cường ép cúi đầu kiểm tra, thật sự có thể được ghi vào sự kiện lớn của giới paparazzi!

“Này, này, mấy người phải chụp tôi chứ, tôi thuê mấy người đến chụp tôi mà!”

Sở Thiên Thiên ở bên cạnh lo lắng giậm chân, cô ta đã phải vận dụng tất cả các mối quan hệ của Sở gia mới có thể bày ra tình cảnh xuất hiện cùng với Diệp thiếu. Sau khi chụp được ảnh, cho dù không thể trở thành bạn gái tin đồn của Diệp thiếu, cũng có thể mượn scandal này để bạo độ.

Nhưng chẳng lẽ lại đánh đề nha đầu xấu xí chẳng biết kia nhô ở đâu ra kia chiếm sạch mấy trang bìa?

“Cái này...” Hứa Mễ Nặc ngẩng đầu lên, vẻ mặt đầy u mê, mình phải tỉnh táo để giải thích mình muốn rút lui an toàn!

Lý trí của Hứa Mễ Nặc chợt ào ào dâng lên như thủy triều vào bờ!

Vì vậy Hứa Mễ Nặc “Tĩnh táo” giải thích với Viên Diệp Đình: “Là bởi vì tình hình của ngài rất giống như không ngóc đầu lên được, nên tôi mới nhắm, học tỷ của tôi có thể làm chứng!”

Không ngóc đầu lên được? Người được gọi là hải phận quốc tế Diệp thiếu có thể trấn giữ hai giới hắc bạch lại bị loại bệnh kín khó mở miệng này?!

Vì vậy, ánh đèn flash lại thi nhau nháy lên sáng choang cả một góc phòng, Sở Thiên Thiên căn bản đã biến thành con số không!

Nhưng ánh đèn có sáng thế nào đi nữa, cũng không chiếu sáng được khuôn mặt tuần tú đã hóa đen của Viên Diệp Đình!

Hứa Mễ Nặc mang biểu tình như sắp khóc lập tức buông lỏng tay.

Chun quần ck có lực đàn hồi siêu mạnh, vì vậy khoảng khắc khi Hứa Mễ Nặc buông tay ra kia, tiểu kk phát ra tiếng vang bắn trở lại!

Chương 6: Anh chính là người không ngóc đầu lên được! (2)

Nhóm dịch: Thất Liên Hoa

Trong căn phòng Tổng thống cực kỳ an tĩnh, tiếng vang kia rõ ràng đến chói tai!

Nghe âm thanh đó cũng biết cảm giác chẳng dễ chịu chút nào, gương mặt tuấn tú của Viên Diệp Đình chợt đen hoàn toàn!

Mà lúc này, Hứa Mễ Nặc hoàn toàn kịp phản ứng, lấy tay che mặt làm ra vẻ như đau đến không muốn sống nữa, ủy khuất méo máo: “Tôi vô tội, sau này tôi chắc chắn sẽ nhìn thật kỹ!”

“Cô sẽ không có cơ hội nhìn thật kỹ nữa đâu.” Viên Diệp Đình nóng giận ép tới gần Hứa Mễ Nặc, xách Hứa Mễ Nặc lên!

Hứa Mễ Nặc giống như chú thỏ trắng bị xách lấy lỗ tai, thời gian đảo hồ còn không có chứ nói gì đến thời gian nhìn kỹ!

Các phóng viên giải trí chợt cảm thấy sự nghiệp của mình xuất hiện bước đột phá!

Viên Diệp Đình giống như bá chủ Á Âu che giấu ở dưới mặt biển, ngay cả một bức ảnh cuộc sống thường ngày cũng không lợ ra được, chứ nói chi là truyền ra tin tức quan hệ bất chính!

Nhưng cảnh tượng trước mắt rõ ràng là diêm vương hải phận quốc tế đang bắt nạt thiếu nữ đáng yêu vô tội!

Hình ảnh này có thể khiến người ta cảm thấy shock, quá mức gây shock, chỉ có thể nói đơn giản là ông chú và cô bé, nhìn thế nào cũng thấy đầy kích thích!

“Này, buông tay ra!” Chú muốn làm tôi tắc thở hả?

Người đàn ông này thật là cao, Hứa Mễ Nặc bị xách lên như chú thỏ nhỏ đến nỗi nghẹt thở sắp không thở nổi, cô cong người như con tôm thước tung cú đá...

Sắc mặt của Viên Diệp Đình đông lại, dưới ánh mắt kinh ngạc của mấy tên chó săn, Diệp thiếu rên lên và cái chân của tiểu bạch thỏ đá vào người anh em của Diệp thiếu!

Đáng chết, con bé chết bầm lại đá trúng điểm yếu của mình! Không có một người đàn ông nào muốn thử nghiệm mùi vị người anh em của mình bị người ta hung hăng đập cho một cước!

Hứa Mễ Nặc tìm được cơ hội liền nhảy qua một bên, suy nghĩ muốn chạy trốn, nhưng còn chưa kịp chạy, đã bị Viên Diệp Đình giữ cổ tay lại.

Ngoa tào, nghe nói lúc tiểu Đình đình đứng dậy bị đập cho một cước, có thể nhất thời làm cho đàn ông cảm nhận con đau như đau đẻ.

Vậy mà người đàn ông này lại còn có thể giữ mình lại được, Hứa Mễ Nặc thật sự cảm động đến mức muốn tặng cho anh cò thưởng “Siêu nhân Đình đình”!

Nhưng lúc này chạy thoát thân quan trọng hơn, Hứa Mễ Nặc nhìn cổ tay của mình bị giữ lại mà khóc không ra nước mắt mặt đầy thành khẩn: “Diệp thiếu, chú quên tôi đi.”

Tôi chỉ thừa dịp thời tiết tốt ra cửa bắt một gian, không cần thận chạy lệch sang phòng chú đánh cá nước tương mà thôi.

Đại ca! Cầu bỏ qua cho!

“Cô chính là người phụ nữ thứ hai sau thiên thần ma thuật khiến tôi muốn làm biến mất ngay lập tức.”

Viên Diệp Đình tái xanh mặt, không ai có thể làm nhục Viên Diệp Đình anh như vậy lần nữa còn có thể rút lui an toàn, con bé đáng chết này chắc chắn phải trả giá thật lớn!

Hứa Mễ Nặc đỏ mặt hôi lạnh, nếu cô có lỗ tai lớn giống như động vật, chắc lúc này lỗ tai sẽ cụp hẳn xuống!

Từ khi đã không còn biểu đạt nổi tâm tình của cô lúc này, ngoài cửa chợt có tiếng ồn ào, một nhóm đàn ông mặc đồng phục màu đen đi vào!

Oh my god, đây không phải là đoàn vệ sỹ giống như thần binh trên trời bên cạnh Diệp thiếu trong truyền thuyết hay sao?

Hứa Mễ Nặc lệ roi đầy mặt, tình hình này đã không còn có thể thương lượng được nữa rồi!

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Vui Nhộn – Vợ Nhỏ Đến Cây Cũa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 7: Anh chính là người không ngóc đầu lên được! (3)

Nhóm dịch: Thất Liên Hoa

Viên Diệp Đình thấy Uất Tri dẫn người tiến vào, khó chịu đứng dậy. Với tình hình này thì dù con bé ngu xuẩn kia có mọc cánh cũng bay không thoát.

Nhưng khoảng khắc ngay khi Viên Diệp Đình vừa thả lỏng ra, con thỏ nhỏ bỗng chớp đôi mắt ngắn lệ mông lung nhưng đầy quý quyết: “Thật xin lỗi, Diệp thiếu, chú phải quên tôi thôi!”

Sau đó, Hứa Mễ Nặc chợt vuron hai ngón tay ra, đâm về phía mắt của Viên Diệp Đình!

Đúng là tự tìm cái chết!

Viên Diệp Đình khẽ nguyên rủa trong lòng, che mắt lại theo bản năng, nhưng ngay khi anh nhận định có thể bắt được chú thỏ trắng nhỏ, thì lại bắt hụt không khí.

Toàn bộ đèn trong phòng vụt tắt, cả căn phòng hoàn toàn chìm vào trong bóng tối!

Viên Diệp Đình thầm nói không tốt, quả nhiên không tới hai giây, lúc vệ sỹ bật đèn pin lên, trong phòng nào còn bóng người của thỏ trắng nhỏ?

Viên Diệp Đình lạnh lùng quét qua căn phòng, vệ sỹ của anh đều được huấn luyện nghiêm chỉnh, nếu có gì phát sinh thì sẽ phòng thủ cửa trước tiên.

Nhưng bây giờ mấy vệ sỹ đang bảo vệ cửa đang mang biểu tình mê mang, rõ ràng là bọn họ cũng không nhận ra được, có người đã trốn qua bọn họ.

“Diệp thiếu!” Viên Diệp Đình đang như có điều suy nghĩ cau mày, lúc này Sở Thiên Thiên kinh hoàng lê hoa đài vũ nhào tới: “Diệp thiếu, vừa rồi người ta bị hù chết mất.”

Nhưng Viên Diệp Đình khoát tay, Sở Thiên Thiên còn chưa kịp đến gần Viên Diệp Đình, vệ sỹ Viên thị mặc âu phục màu đen đã mặt không cảm xúc ngăn vị danh viện ngôi sao mới nổi tiếng khắp thành phố này lại.

Viên Diệp Đình nhanh chóng mặc quần áo lại, nhìn cũng không thèm nhìn cô ta: “Trở về nói cho Vincent, đừng đánh chủ ý lên tôi nữa.”

“Nhưng Diệp thiếu...” Sở Thiên Thiên sao có thể cam tâm, tốt cơ hội như vậy, lại bị con nhóc xấu xí đó khuấy rối rồi!

“Nếu không, bóng dáng Sở Thiên Thiên sẽ hoàn toàn biến mất trên màn hình, lúc đó mọi người sẽ cảm thấy rất tiếc.” Viên Diệp Đình thất xong chiếc cà vạt được làm thủ công của Ý, bước ra khỏi phòng.

Con bé kia thì sao? Viên Diệp Đình cầm lấy chiếc máy ảnh mini HD mà cô đã làm rơi lên: Rất nhanh sẽ gặp mặt lại.

Hứa Mễ Nặc co rúc ở trong gian phòng nhỏ của mình, xem đi xem lại bản tin của CNN nói về Viên Diệp Đình, càng xem trái tim càng lạnh.

Sau đó, cô run rẩy tại một đề tài ở trong nhóm của mình: “Nếu vô tình đắc tội với Viên Diệp Đình thì sẽ có hậu quả gì không?”

Đề tài vừa được ném ra đã nhận được sự tương tác của vô số người.

Trả lời một: Đắc tội Viên Diệp Đình? Khuyên chân thành, tình nguyện đắc tội thập điện Diêm La cũng đừng nên đắc tội Ninh thành Diệp thiếu!

Vừa đọc câu trả lời đầu tiên, nhịp tim của Hứa Mễ Nặc đã trở nên thất thường, đầu toát đầy mồ hôi!!

Trả lời hai: Mọi người có biết trên hải phận quốc tế trước kia có người tên là anh hồ văn không?

Ý vào mình là rần noi đó(*) không cho Viên gia mặt mũi, Viên gia mấy lần tìm người trung gian ra mặt điều đình cũng không có hiệu quả.

(*) Rần ở đây được hiểu là mấy tổ chức giống kiểu mafia đó, TQ có câu rồng mạnh cũng khó đàn áp rần mặt đất

Sau đó Diệp thiếu của chúng ta tiếp nhận đường biển, buổi tối hôm đó container của anh hồ văn gặp sự cố, mười mấy tấn container đổ về phía anh hồ

vẫn, sau đó đến ngay cả một khúc xương hoàn chỉnh cũng không tìm được!

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Vui Nhộn – Vợ Nhỏ Đến Cậy Cửa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 8: Anh chính là người không ngóc đầu lên được! (4)

Nhóm dịch: Thất Liên Hoa

Anh hồ vắn đột nhiên bỏ mạng, người người đều cho rằng bến tàu thì sẽ loạn thành một nồi cháo nhưng hoàn toàn không có!

Ngày hôm sau, bến tàu còn nghiêm cẩn và trật tự hơn so với trước đó đó rất nhiều, Hữu Mộc, cô biết lý do tại sao không?

Diệp thiếu tiếp nhận lại? Sự bàn giao vừa ổn định lại vừa nhanh chóng đó nói rõ cái gì, nói rõ đừng nói đắc tội Diệp thiếu, cho dù là cản đường Diệp thiếu, cũng sẽ cũng không thừa lại mảnh xương vụn!

Mọi người chắc chắn là không phải mình đang thảo luận nội dung phim kinh dị đó chứ? Hứa Mễ Nặc nhất thời trợn to hai mắt!

Trả lời ba: Nghe nói năm năm trước Diệp thiếu vẫn còn có tính người.

Anh ta có một người bạn gái thanh mai trúc mã tên là Ninh Nhượng Phồn, mặc dù hai người chưa bao giờ công bố trước giới truyền thông, nhưng là tình cảm của hai người rất tốt.

Mọi người đều biết trước kia Ninh thành không gọi là Ninh thành rồi chứ, là năm đó Diệp thiếu muốn đính hôn với tiểu thư Nhượng Phồn, một trong những sính lễ đám hỏi đó là lấy họ của tiểu thư Nhượng Phồn đặt tên cho thành phố này.

Nhưng không biết ngày đính hôn đó đã xảy ra chuyện gì? Diệp thiếu phát hiện tiểu thư Nhượng Phồn ngoại tình với người của cô ấy, sau đó bị một viên đạn bắn trúng tim!

Ninh gia cũng là nhân vật có mặt mũi của Ninh thành, nhưng sau đó toàn bộ người của Ninh gia đều bị đưa ra nước ngoài, còn tiểu thư Nhượng Phồn đó thì đến bây giờ vẫn sống không gặp người chết không thấy xác!

Vì vậy đắc tội Diệp thiếu? Cho dù là xương máu của người yêu cũng chẳng còn dư lại mảnh xương vụn!

*&@#\$\$%^^! ... Hứa Mễ Nặc trượt màn hình điện thoại, trong đầu dần mờ ảo tượng ra cái bộ xương khô!

Cái đám nhỏ này cả ngày lẫn đêm không có chuyện gì làm chi biết hóng chuyện rồi tung tin đồn bậy bạ, thấy một đóa hoa cúc cũng có thể tưởng tượng ra mười tám màn so tài nhặt xà bông(*)!

(*) Cái này trong truyện BL thì phải, thấy lên mạng tìm liên quan đến gay

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Vui Nhộn – Vợ Nhỏ Đến Cậy Cửa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Vật nhỏ giỏi chạy trốn (1)

Nhóm dịch: Thất Liên Hoa

Có thể ngoài đời Viên Diệp Đình đó không đáng sợ như vậy!

Đứng đứng, chuyện bên ngoài hỏi anh gờ chuyện bên trong hỏi baidu, Hứa Mễ Nặc vứt điện thoại di động mở máy vi tính ra tràn đầy hy vọng tìm kiếm gõ vào: “Nếu vô tình đắc tội Viên Diệp Đình thì phải làm thế nào?”

Dựa vào! Hứa Mễ Nặc nhìn thấy một kết quả, sau đó nhanh chóng khép máy vi tính xách tay lại!

Độ nương(*) nói: Căn cứ vào luật pháp và chính sách có liên quan, tìm kiếm đó dấu hiệu bạo lực máu tanh tự động bị che giấu!

(*) 度娘: Hình ảnh tìm kiếm của Baidu, có thể lên bác gờ tìm nha, khá dễ thương

Không được, cô không thể bỏ cuộc được! Hứa Mễ Nặc suy nghĩ rồi lại cầm điện thoại lên lần nữa...

Ngày hôm sau, quán cà phê cranberry.

“Mễ Nặc, đã lâu không gặp!” Mạc Tinh Nhu đặt chiếc túi xách LV phiên bản hạn chế lên bàn.

Bóng người mặc nguyên đồ trắng ngồi đối diện trong góc đang ử rữ như chú mèo nhỏ đang bị ướt sũng!

Tiểu Nặc chẳng bao giờ nghĩ quá nhiều về bản thân mình, Mạc Tinh Nhu dịu dàng nắm lấy tay của Hứa Mễ Nặc: “Đi bắt gian với chị đi!”

Hứa Mễ Nặc vừa nghe thấy vậy đã là cả nước mắt ngẩng đầu lên, Mạc Tinh Nhu lập tức buông lỏng tay ra!

Đôi mắt cong cong như trăng lưỡi liềm của Hứa Mễ Nặc lộ ra vành mắt đen bất mắt, khuôn mặt trắng bệch chỉ cần gắn thêm hai chiếc răng nanh là có thể đóng vai quỷ hút máu, mái tóc vốn mềm mượt như thác giờ bù xù cứng như rễ cây, đây vẫn là cô em khóa dưới xinh đẹp của mình đây sao?

“Chị Tinh Nhu, hình như em gặp chuyện xui xẻo rồi!” Hứa Mễ Nặc là cả nước mắt nói.

Mạc Tinh Nhu là chị hàng xóm khi còn bé của Hứa Mễ Nặc, sau đó Mạc gia dọn nhà mất liên lạc một đoạn thời gian, nhưng lên đại học lại là đàn chị trên hai khóa của Hứa Mễ Nặc.

Trên đại học, Mạc Tinh Nhu thích qua lại với mấy ông chủ thành công trong sự nghiệp, Hứa Mễ Nặc vừa mới lên năm thứ hai đại học đã bị Tinh Nhu mang đi bắt gian.

Ở trong mắt Hứa Mễ Nặc, Mạc Tinh Nhu tuyệt đối là người sống thành công nhất trên cái thế giới này, vì vậy Hứa Mễ Nặc kể lại chuyện quạ đen bắt gian nhằm Viên Diệp Đình vào ngày hôm đó với Mạc Tinh Nhu.

“Cái gì, em trêu chọc Ninh thành Diệp thiếu?!” Không ngờ rằng học tỷ kiến thức rộng nhất của Hứa Mễ Nặc cũng lộ ra kinh ngạc biểu tình?

“Chẳng lẽ bây giờ em phải đi mua một mảnh đất chôn sao?” Hứa Mễ Nặc rũ đầu nhỏ.

“Không, bây giờ em hẳn nên mua chiếc vé máy bay.” Mạc Tinh Nhu lấy điện thoại di động từ trong túi xách ra.

Điện thoại vừa được kết nối: “A lô? Mua cho em gái tôi một chiếc vé máy bay đi Mỹ nhanh nhất có thể, thuận tiện đặt phòng cho cô ấy ở khách sạn Hilton, đặt trước hai tuần lễ đi.”

Hứa Mễ Nặc hơi sững sờ: “A? Học tỷ, chi phí vé máy bay với khách sạn đắt lắm.”

“Chi phí chị bao hết.” Mạc Tinh Nhu thoải mái.

“Em cho rằng chị lừa bịp phí chia tay nhiều như vậy là vì cái gì? Chính là lúc bạn gặp nạn thì lấy ra tương trợ!”

Nếu mấy ông chủ thành công trong sự nghiệp mà thấy Tinh Nhu vừa ngang ngược lại vừa trung nghĩa như vậy, có lẽ sẽ không cảm thấy học tỷ Tinh Nhu xinh đẹp dịu dàng chọc cho người thương tiếc, giống như mối tình đầu trong ký ức của bọn họ nữa.

Nhưng Hứa Mễ Nặc cảm thấy rất cảm động: “Nhưng chị nói bắt gian...”

“Bây giờ còn bắt gian cái gì nữa, chị sẽ để lão Tề hưởng thụ một lần nữa.”

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Vui Nhộn – Vợ Nhỏ Đến Cậy Cửa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Vật nhỏ giỏi chạy trốn (2)

Nhóm dịch: Thất Liên Hoa

Mạc Tinh Nhu buông điện thoại di động xuống: “Còn đi bên kia, chị cũng sẽ đón đi ấy đến biệt thự gần núi của chị trước, nếu thấy im hơi lặng tiếng chị sẽ bảo em trở về, còn nếu giông bão nổi lên thì chị cũng nghĩ biện pháp đưa đến Mỹ. Chú đi sớm, em yên tâm chị sẽ không để loại bất ngờ đó phát sinh nữa.”

“Cha của em chết không phải là bất ngờ.” Nói đến cha Lâm, giọng nói run run của Hứa Mễ Nặc đột nhiên trở nên lạnh lẽo.

Lời mới vừa ra khỏi miệng, Hứa Mễ Nặc đã hơi hối hận, học tỷ Tinh Nhu giúp mình, sao mình có thể nổi nóng với chị ấy được?

Nhưng Hứa Mễ Nặc chỉ cần nhớ tới cảnh tượng cha ba chết thảm thiết không nhắm mắt là trái tim lại cảm thấy rét lạnh...

Hứa Mễ Nặc lắc lắc đầu, có ném con ác mộng vẫn luôn kéo dài kia ra khỏi đầu.

Hứa Mễ Nặc nhìn Mạc Tinh Nhu chân thành nói: “Học tỷ, lần này thật cảm ơn chị, chị là chúa cứu thế của em.”

“Chúa cứu thế... cũng sợ bà bác thích khiêu vũ ngoài quảng trường à!” Mạc Tinh Nhu đột nhiên thay đổi sắc mặt.

Một giây kế tiếp, cô ấy hất tay của Hứa Mễ Nặc ra: “Vợ cả của lão Hải mang chị em gái của bà ta tới đuổi giết kia, em mau giúp chị đi.”

“Cái, cái gì?” Hứa Mễ Nặc còn chưa kịp thu hồi biểu tình nước mắt rơi đầy mặt, có phải cái chuyển biến này quá nghịch ý trời hay không?

Vợ cả? Thì ra bạn trai già của học tỷ là người có gia đình rồi!

Mạc Tinh Nhu đã đeo kính râm lên ôm túi xách của mình, lặng lẽ lên trốn!

Hứa Mễ Nặc ngồi yên tại chỗ, nhìn một bà bác đang hung hăng đến gần, nhất thời cảm thấy còn đáng sợ hơn so với bị Diệp thiếu đuổi giết!

“Tôi rõ ràng nhìn thấy con hồ ly tinh kia vừa mới ở chỗ này, người đâu!”

Cầm đầu là một bác trung niên to con mang dáng vẻ hoành đào lập mã(*), trong giây lát, Hứa Mễ Nặc đột nhiên hiểu tại sao lão Hải không ngóc đầu lên được, ngay cả nhiên viên phục vụ của quán cà phê muốn ngăn mấy bà bác này lại vừa nhìn thấy mấy bác cũng đã héo rồi.

(*)Hoành đào lập mã (thành ngữ TQ): tay cầm vũ khí phi ngựa chạy theo, ý nói đến khí thế chiến đấu trên chiến trường

“Hình như cô gái này đi cùng với cái con hồ ly tinh đó.”

Có người trong mấy bà bác kia chỉ về hướng Hứa Mễ Nặc, cả người Hứa Mễ Nặc run như cây sậy.

Ngoài cửa sổ, Mạc Tinh Nhu đang vừa lặng lẽ đi về phía bãi đậu xe vừa ra dấu tay với Hứa Mễ Nặc: “Giữ chân bọn họ, xin em xin em!”

Bọn họ hùng hổ mang theo bảo kiếm thái cực đến, sao em có thể giữ chân nổi!

Nhưng nghĩ đến chuyện vừa rồi học tỷ vừa rút dao tương trợ mình, còn đáp ứng giúp mình chăm sóc mẹ, cái này đã không đơn thuần chỉ là vấn đề đưa tiền ra trợ giúp nữa, mình nhất định phải tranh thủ thời gian cho học tỷ!

Hứa Mễ Nặc nhìn về phía mấy bà bác đang từng bước ép tới gần, nếu có thể giữ lấy mạng để đi Mỹ, mình chỉ có thể dùng trí!

Hứa Mễ Nặc liếc ngang liếc dọc xung quanh, đột nhiên liếc thấy bàn bên cạnh có bóng lưng ngồi thẳng của một người đàn ông đang đưa lưng về phía cô, nếu mình theo bạn trai đến đây, nếu “Bạn trai” có thể chứng minh mấy ngày nay mình luôn ở chung một chỗ với anh ta, thì mấy bà bác này sẽ không thể nhận định mình chính là đồng lõa của học tỷ được!

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Vui Nhộn – Vợ Nhỏ Đến Cậy Cửa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 11: Vật nhỏ giỏi chạy trốn (3)

Nhóm dịch: Thất Liên Hoa

Quan trọng nhất chính là, trong khoảng thời gian mình đang giữ chân mấy bà bác này lại, học tỷ Mạc Tinh Nhu đã an toàn rút lui!

Hứa Mễ Nặc thật sự muốn vỗ tay khen ngợi sự cơ trí của mình!

Hứa Mễ Nặc vỗ vỗ lên khuôn mặt của mình, da thịt trắng nõn xuất hiện màu hồng nhuận.

Cô thả lỏng mái tóc ra để lộ đường cong quyến rũ của chiếc cằm.

Cuối cùng mặt đầy đại nghĩa cởi hai cái nút áo sơ mi ra...

Hứa Mễ Nặc vẫn luôn ăn mặc nghiêm túc, vì chạy thoát thân mà bây giờ chỉ có thể hy sinh nhan sắc!

Hứa Mễ Nặc hít thở sâu, cô gái vốn chỉ thanh tú xinh xắn, khoảng khắc này khiến người ta không dời tầm mắt ra được.

Giống như cây sen vừa mới nở nụ hoa tinh khiết tươi đẹp, hoàn toàn để lộ ra khuôn mặt trắng nõn trắng như tuyết, xương quai xanh như ngọc như khiêu khích người nhìn, càng muốn chết người hơn là dưới lớp áo sơ mi như ẩn như hiện chiếc áo màu vàng đang bao quanh bộ ngực đầy đặn với đường rãnh quyến rũ...

Chắc chắn phải làm người đàn ông này mê đảo trước đã, để anh ta cứu cánh phối hợp làm bạn trai tạm thời của mình!

“Cục cưng, vừa rồi em không phát hiện ra anh ở đây.” Mắt thấy mấy bà bác kia đã đuổi giết tới trước mặt, Hứa Mễ Nặc nhào qua ôm lấy cánh tay của người đàn ông kia, giọng nói vô cùng ngọt ngào khôn khéo: “Có chờ lâu hay không?”

Đàn ông bị cái thùng rỗng kêu to Hứa Mễ Nặc ôm chặt lấy!

Vừa rồi ngồi nên không nhìn ra, bây giờ nhào tới Hứa Mễ Nặc mới phát hiện người đàn ông này đúng là rất cao, mình cao 1m65 nhưng cả người giống như bị lọt thõm ở trong ngực của người đàn ông này, đầu chỉ cao đến ngực của người đàn ông này!

Giờ phút nguy hiểm này, dưới sự đưa đẩy mà hai chiếc cúc áo sơ mi vốn được cài ra càng như cánh cửa mở toan ra!

Có lẽ người đàn ông cao lớn này có thể nhìn thấy hết trơn!!

Nội tâm Hứa Mễ Nặc bỗng muốn nôn ra ngum máu, sớm biết thế này cô chỉ cài một chiếc ra, bây giờ đầu hũ cũng bị ăn sạch rồi!

Nhưng trước mắt quan trọng nhất vẫn là ổn định tình thế, Hứa Mễ Nặc vội vàng nhỏ giọng giải thích rõ với người đàn ông.

“Anh giúp tôi đóng giả làm bạn trai của tôi đi, tôi bị mấy bà bác buộc coi mắt, nếu tôi không đi thì sẽ bị gả cho đứa con trai ngốc của trưởng thôn! Thật là tàn ngược bạo lực khiến người ta không khỏi thốn thốn, anh nhất định phải giúp tôi!”

“Vật nhỏ, em để anh chờ thật lâu!” Phía trên có một giọng nói trầm thấp truyền tới.

Lời nói tiếp ân ái ngọt ngào mà hoàn mỹ kia đã hoàn toàn xóa tan áp lực của Mộc Hữu, trời cao cũng đang giúp mình, tiện tay nhặt được một người cũng gặp được người có kỹ năng diễn xuất? Hứa Mễ Nặc cảm động đến nỗi không nói được ra lời.

Quay đầu nhìn lại, quả nhiên khí thế của mấy bà bác kia như vừa bị một chiếc bình phong vô hình che chắn lại, chiều bạn trai tạm thời này vô cùng đơn giản mà lại bất khả chiến bại, ngay cả bà bác Trung quốc cũng không làm được gì!

Tuy nhiên, hình như hào quang chiến đấu của mấy bà bác hôm nay không mở ra hết công suất?

Nếu là bình thường, cho dù có bạn trai tin đồn trấn giữ, mấy bà bác cũng nhất định sẽ hỏi cho rõ, tại sao không ai trong mấy bà bác này lại không dám đi chuyển?

“Em đã tới trễ như vậy, nên làm thế nào để trừng phạt em đây?” há? Người đàn ông phía trên đỉnh đầu đưa bàn tay ra, tùy tiện nâng chiếc cằm mảnh khảnh của Hứa Mễ Nặc lên, rồi đập vào mặt Hứa Mễ Nặc là một gương mặt tuấn tú.

“A!!” Viên Diệp Đình!

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Vui Nhộn – Vợ Nhỏ Đến City Của* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 12: Vật nhỏ giỏi chạy trốn (4)

Nhóm dịch: Thất Liên Hoa

Đường nét khuôn mặt như điêu như khắc, đôi mắt hẹp dài thâm thúy mang theo sắc tím, dáng người còn đẹp hơn so với siêu mẫu quốc tế, Hứa Mễ Nặc cả người cũng kinh sợ!

Cứu mạng!! Nhưng trước khi Hứa Mễ Nặc tháo chạy, Viên Diệp Đình đã ấn đầu nhỏ của cô vào trong ngực mình!

Bắp thịt rắn chắc, cực kỳ mạnh mẽ, hơi thở mang theo mùi thuốc lá đặc trưng của đàn ông...

“Vật nhỏ này vừa thấy tôi đã rất hạnh phúc, thứ lỗi.”

Viên Diệp Đình nhìn như tùy ý ngắt đầu lên nói, thật ra thì tay đang giữ chặt lấy Hứa Mễ Nặc, không cho Hứa Mễ Nặc có bất kỳ cơ hội chạy trốn nào.

“Vây... vậy... Viên... Viên tiên sinh, cô ta thật sự là bạn gái của anh?”

“Ba ngày trước, hai người có ở một chỗ không?”

Sức mạnh tình yêu cũng không thể đùa giỡn với mấy bà bác được, mặc dù người trước mặt là Diệp thiếu có thể làm cho toàn bộ Ninh thành sợ hãi, nhưng phu nhân lão Hải hay là lấy hết dũng khí xác nhận.

Đúng là trước có sói đói phía sau có truy binh!

Phu nhân lão Hải vừa mở miệng, Hứa Mễ Nặc đã giống như một chú mèo nhỏ sợ bị đòn, động tác gồng sức giãy giụa chợt ngừng lại, đôi mắt ướt át mở to chớp chớp mắt nhìn Viên Diệp Đình.

Cô đang cân nhắc: Trực tiếp chạy ra ngoài để bị mấy bà bác này ép cung lắng trị, hay là bị tra nam Diệp thiếu trong tin đồn này treu chọc đến chết thì tốt hơn.

“Cô ấy hả, một phút cũng không thể rời bỏ tôi.” Viên Diệp Đình tự nhiên lộn Hứa Mễ Nặc trong ngực lại.

Ôm chặt Hứa Mễ Nặc đang cứng đờ giống như tượng gỗ vào trong ngực, rồi nói: “Mấy ngày nay chúng tôi đều chung một chỗ.”

Này này, tay của anh đang làm gì vậy?

Tại sao nó lại vòng qua eo của tôi hả, mẹ nó!

Biểu tình của Hứa Mễ Nặc như cha chết mẹ chết!

Phu nhân lão Hải nghi hoặc nhìn đến, chỉ trong một giây, Hứa Mễ Nặc đã chuyển sang chế độ nụ cười “Ngọt ngào”!

Hứa Mễ Nặc suy nghĩ kỹ rồi, bất kỳ trường hợp nào cũng đều tốt hơn, so với bị bà bác lắng trị rồi lại bị Diệp thiếu tra tấn!

Mặc kệ tất cả, trước đuổi mấy bà bác này đi đã!

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Vui Nhộn – Vợ Nhỏ Đến Cây Cửa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 13: Kéo biểu ngữ nói Diệp thiếu ép bán (1)

Nhóm dịch: Thất Liên Hoa

“Làm sao, đang nghi ngờ hả?” Viên Diệp Đình nhìn cô gái đang phát run ở trong ngực mình.

Mặc dù hận đến nổi ngay cả tóc cũng muốn dựng ngược lên, nhưng khi nhìn thấy dáng vẻ già bộ ngọt ngào đáng yêu của cô, anh lại không nhịn được suy nghĩ muốn treu chọc.

Ninh thành Diệp thiếu chưa từng thân thiện như bây giờ: “Xem ra cần phải chứng minh cho mọi người thấy, tới đây, tiểu Nặc, em hôn cho mọi người xem.”

Hứa Mễ Nặc thắm roi đầy lệ trong lòng, thần thiếp không làm được à!

Hứa Mễ Nặc chớp đôi mắt ướt át màu hổ phách: “Không cần chứ?”

Ánh mắt sắc như dao của phu nhân lão Hải quét tới, Hứa Mễ Nặc lập tức run lẩy bẩy.

“Mặc dù rất thẹn thùng, nhưng Diệp thiếu muốn hôn thì hôn thôi.”

Hứa Mễ Nặc chuyển hướng về phía Viên Diệp Đình, vốn đang suy nghĩ nhắm hai mắt lại rồi chạm vào là được, nhưng đối diện với khuôn mặt hoàn mỹ của Viên Diệp Đình và đôi mắt sâu không thấy đáy, như có thể nhìn thấu tim gan như có thể hút cả linh hồn mình vào, như đang nhắc nhở nếu đụng vào người đàn ông này thì không thể rút lui an toàn.

Hứa Mễ Nặc hoàn toàn không có kinh nghiệm trong chuyện này, cô khản trương đến nỗi đôi mắt cũng chớp nhiều hơn.

Viên Diệp Đình như nghe được tiếng mình thở dài, sau đó tốt bụng nhắm mắt lại.

Quả nhiên cảm thấy cô gái kia đang run rẩy đến gần, lại có mong đợi...

Nhưng Viên Diệp Đình đột nhiên cảm thấy tay nhỏ của Hứa Mễ Nặc bỗng dùng lực, Viên Diệp Đình cúi đầu bắt lấy cái tay của Hứa Mễ Nặc đang đặt ở bên hông mình theo bản năng, trên tay cô là một cái nĩa của quán cà phê!

“Hắc, vật nhỏ. Nếu eo của đàn ông bị thương, thì sao có thể yêu em được?”

Viên Diệp Đình hơi dùng lực, nguy hiểm đến gần sát Hứa Mễ Nặc nói, cô ra tay với anh, khiến anh rất tức giận.

“Ai ôi, mấy bác nhìn xem, mấy bác mau đi đi, Diệp thiếu đang xấu hổ đấy.”

Không ngờ rằng lúc này Hứa Mễ Nặc lại làm ra vẻ ung dung ngọt ngào nói.

Viên Diệp Đình sửng sốt một giây, sáng tỏ, Hứa Mễ Nặc đang đợi lúc mình nhắm mắt lại đột nhiên tập kích, khoảng khắc khi mình cúi đầu xuống, mấy bác nhìn thấy mình như đang xấu hổ tránh né.

Một hòn đá hạ hai con chim! Con bé này còn thông minh hơn so với tưởng tượng của mình rất nhiều.

Bên kia, Hứa Mễ Nặc đã vụng về tránh thoát khỏi ngực của Viên Diệp Đình.

Đặc biệt là, hình như có cái gì quỷ dị trở nên cứng rắn hơn là đang xảy ra chuyện gì!

Xui xẻo của Hứa Mễ Nặc giống như nước sông Hoàng Hà chảy dài không dứt! Mình phải nhanh chóng rời khỏi cái nơi quỷ quái đáng sợ này thôi a a.

Hứa Mễ Nặc đang thâm roi lệ trong lòng nhưng bề ngoài vẫn cố làm ra vẻ tỉnh táo: “Không thể cứ dè vào bộ phận quan trọng của Diệp thiếu được, cái đó quan hệ đến hưng thịnh phồn vinh của Viên thị đấy, hắc hắc!”

Bộ phận quan trọng?

Hứa Mễ Nặc còn chưa nói dứt lời, Viên Diệp Đình đã lại nhớ tới lời kêu gào đến thũng cả màng nhĩ của Hứa Mễ Nặc ở trong khách sạn kia: Lão Hải không ngóc đầu lên được, không ngóc đầu lên được chính là lão Hải! Đây là sự thật không thể nào chối cãi được!

Viên Diệp Đình nhất thời cảm thấy không thể dễ dàng bỏ qua cho Hứa Mễ Nặc được, anh chợt thu cánh tay dài lại, bàn tay nhìn như tùy ý quanh quẩn bên cổ áo đang rộng mở của Hứa Mễ Nặc.

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Vui Nhộn – Vợ Nhỏ Đến Cậy Cửa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14: Kéo biểu ngữ nói Diệp thiếu ép bán (2)

Nhóm dịch: Thất Liên Hoa

Nguy hiểm trầm thấp nói: “Tiểu Nặc thật biết quan tâm, nhưng giữa chúng ta còn có cái gì... chưa từng thấy qua của đối phương chứ?”

Nói xong, anh cũng không thêm giải thích mà mò tay vào áo của Hứa Mễ Nặc, phủ lên thứ mềm mại và quyến rũ như ẩn như hiện kia.

A a a!! Người đàn ông xấu xa này muốn làm gì? Tại sao anh ta có thể...

Cho dù là bị Thái cực kiếm đâm thành cái rổ, Hứa Mễ Nặc cũng không thể chịu bị sỉ nhục như vậy!

Cả người Hứa Mễ Nặc cứng đờ lại, đôi mắt màu hổ phách thoáng chốc xuất hiện một vòng đỏ ửng.

Thợ săn từng có kinh nghiệm đi săn đều sẽ biết, đây là dáng vẻ của con thú nhỏ bị đẩy vào đường cùng.

Ghe tòm, cùng lắm thì lười rách cá chết, cô không thể chịu đựng được cái loại đàn ông tự cho là đúng, làm cái chuyện chỉ có người yêu mới có thể làm với mình như thế này. Hứa Mễ Nặc: “Hải phu nhân, thật ra thì...”

Nhưng Hứa Mễ Nặc còn chưa nói hết, đã bị Viên Diệp Đình ôm vào trong ngực của mình, đến phút cuối người đàn ông xấu xa này lại không chiếm tiện nghi của mình nữa sao?

Là... là bỏ qua cho mình sao?

Hứa Mễ Nặc thở hắt ra.

Bên này, giọng nói của Viên Diệp Đình chợt trở nên lạnh lùng, hướng về phía đoàn người của Hải phu nhân: “Còn chưa nhìn đủ? Còn hoài nghi người phụ

nữ của tôi?”

Vừa rồi Viên Diệp Đình vẫn luôn giữ thái độ trêu chọc, vì vậy vừa nãy mấy bà bác mới dám đối thoại với Diệp thiếu danh tiếng hiển hách.

Nhưng Viên Diệp Đình đột nhiên thay đổi thái độ, thể hiện rõ tư thái tiền khách, mấy bà bác chưa từng đi qua chiến trường chợt mềm nhũn hai chân, nhân viên phục vụ vừa đúng lúc tiền khách lần nữa, mấy bà bác ngơ ngác đẩy ta ta đẩy ngơ ngác đều rời khỏi.

Hứa Mễ Nặc vội vàng giãy giụa ra khỏi ngực của Viên Diệp Đình, giống như con thằn lằn trốn ở góc tường lần nữa.

Viên Diệp Đình sửa sang lại ống tay áo của mình vừa bị Hứa Mễ Nặc kéo nhăn, động tác ưu nhã tư thái hoàn mỹ, mặc dù vừa mới làm chuyện bẩn thỉu với mình, nhưng vẫn không giảm chút tôn quý nào của người đàn ông này, Viên Diệp Đình nhướn mày nhìn về phía Hứa Mễ Nặc: “Muốn đi Mỹ?”

“Anh theo dõi tôi?” Nghĩ đến cái kết quả này, Hứa Mễ Nặc cực kỳ lo lắng.

Toàn bộ kế hoạch chạy thoát thân của mình đã bị người đàn ông này nắm giữ?

“Trên thực tế, mười bốn phút sau khi cô rời khỏi khách sạn, toàn bộ hành trình của cô đều đang bị theo dõi.”

Viên Diệp Đình nghiêng đầu nhìn cô, ném cho Hứa Mễ Nặc một phần báo cáo.

Phía trên ghi chép Hứa Mễ Nặc ra cửa mua quà vật 2 lần, đi vứt rác 5 lần, ăn mì gói 7 lần, đi vào phòng vệ sinh 16 lần, thậm chí cả chuyện cô ngồi trên giường sửa móng chân 4 lần cũng đều bị ghi chép lại!

Đúng là nắm tất cả trong tay không giọt nước nào có thể lọt!

Hứa Mễ Nặc nhất thời cảm thấy mình sắp bị lo lắng bóp nghẹt trái tim, cô không thể tưởng tượng nổi nhìn Viên Diệp Đình: “Anh...”

“Ai bảo con mồi của tôi rất giỏi chạy trốn chứ?” Viên Diệp Đình cong môi cười nói.

“Anh... rốt cuộc thì anh muốn làm gì?” tay chân của Hứa Mễ Nặc dần lạnh như băng.

Đồng chí Mễ Nặc nhìn vào bức ảnh mình đang ngủ say hờ cả bụng mà khóc không ra nước mắt: “Nếu anh muốn tức giận với tôi về chuyện lúc trước, vậy... vậy anh cứ trực tiếp tới là được rồi!”

“Không, tôi sẽ không thô lỗ với vị hôn thê của mình.”

Đôi mắt tím của Viên Diệp Đình nhìn Hứa Mễ Nặc cực kỳ dịu dàng cực kỳ trìu mến.

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Vui Nhộn – Vợ Nhỏ Đến Cậy Cửa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 15: Kéo biểu ngữ nói Diệp thiếu ép bán (3)

Nhóm dịch: Thất Liên Hoa

Cái gì? Vị hôn thê! Hứa Mễ Nặc nhất thời nghe đến nỗi tim chợt ngừng buông tha cho hai chữ cấp cứu, trước mắt tối sầm lại!

Viên Diệp Đình tự mình đưa ly nước tới trước mặt Hứa Mễ Nặc vẫn chưa hoàn hồn hai mắt lại vô thần, vẻ mặt khổ sở “Anh đang chơi tôi đấy hả”.

Anh hỏi: “Muốn nghe một câu chuyện hay không?”

Hứa Mễ Nặc rất trịnh trọng lắc đầu!

Viên Diệp Đình tiếp tục nói: “Thân thể của Viên Cận Vinh, cũng là cha tôi luôn yếu ớt, năm tôi mười tuổi ông ấy bệnh qua đời, từ đó về sau thân thể của ông nội bắt đầu không tốt, mặc dù mấy năm gần đây ông nội không cần quan tâm đến công việc của tập đoàn, nhưng thân thể vẫn càng ngày càng yếu, ông ấy vẫn luôn hy vọng tôi có thể sớm ngày kết hôn, thật sự tiếp quản Viên thị.”

Hứa Mễ Nặc vẫn giữ biểu tình thờ ơ “Tôi quản chuyện đó làm cái lông gì!”

Viên Diệp Đình nói tiếp: “Nhưng tôi không có bao nhiêu hứng thú với mấy thiên kim tiểu thư rập theo khuôn mẫu, chuyện quan trọng nhất của tôi vẫn là muốn chờ Nhượng Phồn tỉnh lại, nhưng hai ngày trước ông nội tôi lại nhận được một tập ảnh.”

Viên Diệp Đình tiếp tục ném một túi văn kiện ra, Hứa Mễ Nặc mở cái túi văn kiện kia ra một cách thô bạo. Mấy bức ảnh vừa rơi ra bên trong khiến

Hứa Mễ Nặc nhất thời thống khổ che ngực.

Cô gái trong ảnh đang phóng túng lối quần lót của Viên Diệp Đình!

Về mặt ham học hỏi nghiên cứu nhìn vào bên trong quần lót của đàn ông!

Cô gái đang xấu hổ nhìn thẳng vào chiếc quần màu đen của Viên Diệp Đình trên chiếc giường kingsize lớn!

Còn có vẻ mặt của người đàn ông “Muốn tìm xui xẻo” lôi kéo cô gái đang kinh hoàng thất thố trong ảnh!

Góc độ khác nhau, mức độ mập mờ giống nhau!

Tại sao lại có những bức ảnh này?!

Hứa Mễ Nặc thật sự không biết nên nói cái gì cho phải.

Nhìn mấy bức ảnh này, rõ ràng là tâm tình của Viên Diệp Đình cũng có xu hướng đen hóa: “Là do cái cô minh tinh nhỏ kia, cô ta hối lộ bạn tôi Vincent Clovis, muốn thông qua tôi xào được cái scandal, nhưng lại bị mấy paparazzi tới trễ kia chụp được những bức ảnh này.”

“Uất Trì đã ngăn chặn tin tức này trước, nhưng nó vẫn truyền đến tay của lão gia tử, vì vậy kết cục tốt nhất chính là chúng ta kết hôn, chờ bệnh tình của lão gia tử ổn định hoặc là Nhượng Phồn tỉnh lại, chúng ta sẽ giải trừ quan hệ hôn nhân.”

“Thông qua mấy ngày quan sát, cô rất phù hợp với vị trí cháu dâu này. Gia thế đơn giản phản ứng nhanh trí, Viên gia không thể so với nhà của người bình thường. Cho dù làm dâu Viên gia, cũng có thể gặp phải một số tình huống cực đoan, tốt nhất là người phụ nữ của Diệp Đình tôi biết đừng gây phiền toái cho tôi, vào lúc mấu chốt thì có thể tự bảo vệ mình.”

Viên Diệp Đình chăm cho mình điều xi gà, khói thuốc xi gà cao cấp Cu Ba bay lượn trong không khí, Viên Diệp Đình hơi nheo mắt lại: “Mặc dù nhân cách không tốt lắm, nhưng quan trọng nhất chính là, cô rất sạch sẽ.”

Viên Diệp Đình không nhích đến gần, nhưng lại khiến Hứa Mễ Nặc có cảm giác như đang bị xâm lược mãnh liệt, cô co mình lại càng nhỏ hơn theo bản năng.

Mẹ nó, tự nhiên nói mấy lời kỳ quái, nói gì mà sạch sẽ với không sạch sẽ, Anh đang chọn cái trắng sao? Còn phải chê người ta mang hay không mang theo bùn?!

“Mặc kệ kết quả như thế nào, sau khi giải trừ quan hệ hôn nhân, Viên thị cũng sẽ trả cho cô một khoản chi phí coi như là phí bồi thường.”

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Vui Nhộn – Vợ Nhỏ Đến Cậy Cửa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 16: Kéo biểu ngữ nói Diệp thiếu ép bán (4)

Nhóm dịch: Thất Liên Hoa

Viên Diệp Đình lật văn kiện tới cuối cùng: “Cô có thể tự mình điền số vào, bây giờ cô ký vào đây.”

Cô sai rồi, thái độ của người đàn ông xấu xa này, còn cẩn thận hơn so với chọn cái trắng!

Nếu anh ta chọn kết hôn với mấy thiên kim tiểu thư, khó bảo đảm thế lực gia tộc sau lưng những cô gái kia sẽ không cam lòng buông bỏ, anh ta sẽ tự tìm lấy phiền toái.

Nhưng nếu tìm mình, cái người chỉ có hai mẹ con sống nương tựa lẫn nhau, ngay cả tư cách sửa móng chân cho Viên thị cũng không có. Vì vậy Viên Diệp Đình có thể không bán khoản biết thời biết thế tác thành cho sự hiểu lầm của lão gia tử!

“Anh cho rằng chỉ cần dùng tiền là có thể mua được hôn nhân của người nghèo sao? Anh cho rằng mình chỉ cần dùng số tiền lớn mà những cô gái giống như tôi dù có phấn đấu cả đời cũng không phấn đấu được, tôi chắc chắn sẽ cảm kích mà rơi nước mắt tiếp nhận sao?”

Hứa Mễ Nặc đứng lên từ góc nhỏ của mình: “Cảm ơn Diệp Đại thiếu gia đã coi trọng, cho dù mệnh của tôi có phần đầu mười đời cũng không đứng được vào vị trí của con dâu Viên thị, nhưng dựa vào sự cố gắng kinh doanh và tình yêu bình thường của tôi, tôi cũng sẽ cảm thấy ấm áp ghon áp mười ngàn lần so với cái đồng tiền đổi chác lạnh như băng kia!”

Có lẽ hoàng tử của cô, không thể có quyền thế che trời không có được tài sản nhiều như Viên Diệp Đình, nhưng anh ấy chắc chắn có nụ cười sáng ngời hơn so với ánh mặt trời, nắm tay mình như có thể nắm được cả thế giới, thấy mình thì ánh mắt sẽ dịu dàng như biển cả!

Cô cũng không muốn đón nhận chiếc nhẫn của hoàng tử, sau đó nói cho anh ấy biết mình là kết hôn lần hai!

Cái này tên đầu heo này, lại muốn mua tình yêu của mình!

Hứa Mễ Nặc ngang ngược đập văn kiện ở trên bàn, vượt qua Viên Diệp Đình sẽ phải rời khỏi: “Diệp thiếu, tôi không có hứng thú với anh, nếu anh dám quấy rầy tôi và mẹ tôi, tôi sẽ đến tập đoàn Viên thị kéo biểu ngữ —— nói Ninh thành Diệp thiếu ép bán đình đình!”

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Vui Nhộn – Vợ Nhỏ Đến Cậy Cửa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 17: Tùy tiện cho mấy chữ chúng ta đi lĩnh chứng ngay (1)

Nhóm dịch: Thất Liên Hoa

Nhưng Hứa Mễ Nặc còn chưa kịp tức giận lên án chuyện bị tiền tài làm nhục một cách hoàn mỹ, Viên Diệp Đình đã ung dung lấy một chiếc máy ảnh từ chỗ ngồi ra.

Móa, đây không phải là thần khí máy ảnh mini HD chống sóc dùng để bắt gian của mình hay sao?

Viên Diệp Đình không thích chụp ảnh, nên không có bao nhiêu hứng thú với máy ảnh SLR, nhưng anh tiện tay đặt ra, chiếc máy ảnh SRL hàng fake của Hứa Mễ Nặc lại như biến thành chiếc máy ảnh đắt tiền.

Viên Diệp Đình gõ gõ lên mấy bức ảnh: “Ngoài mấy bức ảnh chụp lần trước ở khách sạn, còn có không ít những tác phẩm khác của Lâm tiểu thư, nếu hải phu nhân nhận được những bức ảnh này.”

Về mặt của Hứa Mễ Nặc như muốn chửi thề!

Trong chiếc SRL lưu giữ biết bao nhiêu chứng cứ bắt gian Hứa Mễ Nặc đã làm trong mấy năm qua. Nếu mấy bức ảnh này bị phơi ra ngoài ánh sáng, vậy Mạc Tinh Nhu sẽ không tránh khỏi cảnh bị đoàn phu nhân chặn đường đuổi đánh, hơn nữa rất có thể phải đối mặt với chuyện bị pháp luật truy tố tội lừa gạt!

“Nếu Lâm tiểu thư và người nhà gặp khó khăn, có phải có quan hệ đến Viên thị hay không?” Viên Diệp Đình cười mà như không cười nhìn cô.

“Tình cảm của tôi dành cho Diệp thiếu chan chứa như nước biển ngoài khơi, còn thâm tình hơn so với Kim Liên, không phải là quân thể không lấy chồng đến chết mới ngừng, Diệp thiếu tùy tiện cho mấy chữ chúng ta đi lĩnh chứng ngay!” trong nháy mắt, Hứa Mễ Nặc ôm lấy cánh tay của Viên Diệp Đình.

Không biết tại sao lúc vật nhỏ kề cận mình giống như cún con chạy quanh, không những không khiến mình chán ghét, lại còn khiến cho tâm tình của Viên Diệp Đình trở nên tốt hơn.

Viên Diệp Đình gần như muốn đưa tay ra sờ loạn đầu nhỏ xù xù lông của cô.

Nhưng còn không chờ Viên Diệp Đình vươn tay ra, đột nhiên truyền tới một giọng nói mềm mại tràn đầy kinh ngạc và vui mừng: “Đây không phải là Diệp thiếu sao?”

Vừa nghe thấy có người tới, phản ứng đầu tiên của Hứa Mễ Nặc là lập tức nhanh như chớp bỏ nhào ra ngoài, cả người dán vào trên tường lần nữa.

Cô gái tràn đầy kinh ngạc nhiên kia đã nhanh nhẹn đi đến trước mặt bọn họ, ngượng ngùng mà mong đợi nói: “Tôi có thể ngồi xuống không?”

Viên Diệp Đình hơi cau mày, Hứa Mễ Nặc bên cạnh si ngốc gật đầu với người đẹp!

Lục Anna cũng được coi là một trong những tiểu thư được người ta tranh nhau truy đuổi ở Ninh thành, là chị em gái với Sở Thiên Thiên.

Vì vậy, lần đầu tiên nhìn thấy Hứa Mễ Nặc, ánh mắt của cô ta hơi kỳ quái, nhưng nhìn Hứa Mễ Nặc mặc áo sơ mi trắng giả rẻ tóc tai buộc loạn lung tung, hơn nữa Hứa Mễ Nặc còn liều mạng cúi đầu hận không thể khiến mình biến mất, Anna liền không coi Hứa Mễ Nặc ra gì, toàn bộ trong mắt cô ta đều là Diệp thiếu anh tuấn tôn quý bất phàm.

Sau khi Lục Anna ngồi xuống, cô ta là lướt gọi ly cà phê cho Viên Diệp Đình.

Rồi nhanh chóng phát triển đến mức đẩy ly cà phê đến trước mặt Viên Diệp Đình, lúc này còn lơ đãng lướt qua ngón tay của anh, phối hợp với động tác làm lộ xương quai xanh của mình ra...

Cô ta như hận không thể đưa ra một bản ghi chép đến làm nổi bật khí chất thanh thuần trái tim nhân ái vóc dáng quyến rũ của mình, hơn nữa còn có thể hiện khí chất u buồn, rồi thao thao bất tuyệt mình ái mộ kính ngưỡng Diệp thiếu như thế nào!

Viên Diệp Đình thiếu kiên nhẫn nhìn về phía Lục Anna, vật nhỏ vừa mới ký xong đã có con ruồi nào đó nhào vào, tựa như trời cao đã sắp xếp trước vậy.

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Vui Nhộn – Vợ Nhỏ Đến Cây Cửa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Tùy tiện cho mấy chữ chúng ta đi lĩnh chứng ngay (2)

Nhóm dịch: Thất Liên Hoa

Viên Diệp Đình quay đầu lại, kết quả Hứa Mễ Nặc đang vô cùng ân cần bụng ily nước tiếp theo đưa khăn giấy cho Lục Anna!

Hứa Mễ Nặc đang thâm găm thét trong lòng: Nhanh chóng mê hoặc anh ta đi, trộm trái tim của anh ta đi! Nửa phút sau đi lĩnh chứng, ba năm ôm hai đứa!

Viên Diệp Đình giữ tay Hứa Mễ Nặc lại, thoáng dùng sức thấp giọng: “Bà xã, em không muốn nói gì sao?”

Hứa Mễ Nặc nhất thời bị câu Bà xã này làm cho như bị sét đánh trúng đầu, thiếu chút nữa là chết chết!

Đối mặt với sự thân mật thâm tình của Viên Diệp Đình, Hứa Mễ Nặc dùng biểu tình giống như phàn nàn lắc đầu! Tôi bị lời nói của anh hù chết rồi, anh nói lĩnh tình cái gì đấy, tôi còn muốn sống thọ thêm hai năm nữa!

Viên Diệp Đình hơi dùng lực ở tay, bàn tay nhỏ của Hứa Mễ Nặc bị lôi thẳng xuống dưới găm bàn, người đàn ông này muốn làm gì?

Đừng nói là anh ta định làm như mấy quyển tiểu thuyết thô tục kéo tay mình đến chỗ tiểu đình đình của anh ta đấy nhé?!

Nghĩ đến loại khả năng này, Hứa Mễ Nặc cảm thấy dường như có một ngọn núi lửa đang phun trào ở trong đầu mình!

Diệp thiếu, anh là nhân vật có máu mặt có bối cảnh trong giới kinh doanh đấy, anh dám làm mấy hành động khẩu vị nặng vừa nông cạn mà vừa thô bỉ này ở giữa nơi công cộng này sao!

Hứa Mễ Nặc cũng sắp trào nước mắt ra rồi, anh buông tay ra thôi tay thôi ra!

Nếu cô còn có cơ hội đòi sinh lễ đám hỏi, cô nhất định phải yêu cầu một chiếc xe chứa 84 chất tẩy uế!

Ừa, tại sao lại có cảm giác bóng loáng nhẵn nhụi hơi có vẻ dính dính thế này nhỉ, hình như là khác hoàn toàn với miếng lợn xông khói Kim Hoa(*) à nha!

(*)Thịt xông khói Kim Hoa rất khác so với thịt xông khói của phương Tây. Khi chín khói, miếng thịt cắt ra vẫn còn nguyên màu đỏ tươi và lớp chất béo rất rõ ràng, có thể dùng ăn luôn hoặc làm thịt hầm. Ý của chị là ví đình đình của anh là miếng thịt Kim Hoa này.

Cuối cùng Hứa Mễ Nặc cũng hoàn hồn lại từ trong thế giới nội tâm điên cuồng, cô nhìn xuống dưới, nào có cái đình đình hùng vĩ đang tức giận, thì ra là một đoạn bắp chân mảnh khảnh của phụ nữ!

Nhìn từ phía đối diện, cô ta như đang nhẹ nhàng mè nheo quyến rũ ở trên đùi Viên Diệp Đình, hơn nữa sau khi Hứa Mễ Nặc bị Viên Diệp Đình lấy tay ấn vào chỗ đó, đoạn bắp chân này càng vui sướng hơn, giống như con chó cái đang vui vẻ vẫy đuôi vì được chủ nhân vuốt ve.

Ấm chỉ rõ ràng như vậy, là người mù cũng hiểu, được chưa?

Viên Diệp Đình thâm trầm nhìn về phía Hứa Mễ Nặc: “Còn không có gì muốn nói sao?”

Hứa Mễ Nặc ngốc manh nhìn chằm chằm vào Viên Diệp Đình, trầm tư rồi nói: “Tôi muốn đi đặt phòng?”

Viên Diệp Đình trầm mặt xuống nhìn chằm chằm vào Hứa Mễ Nặc, đã rất lâu rồi anh không có tâm tình muốn vắn đầu của một người ra.

Viên Diệp Đình không nói hai lời cầm máy bức ảnh lên: “Lục tiểu thư, tôi có máy bức ảnh khá thú vị muốn chia sẻ với cô.”

“Chờ đã!” Trong phút chốc, Hứa Mễ Nặc vỗ bàn.

Rồi cô ngang ngược một tờ tiền giấy về phía Lục Anna: “Cô, cho cô mướn đồng đi mua Đạm Khắc Ninh(*), ngứa chân là bệnh, phải trị! Cô lấy chân cọ

vào chân của chồng tôi chẳng có lợi ích gì cả!”

(*)达克宁: Đạt khắc ninh: tên một hãng thuốc trị nấm của TQ

Hứa Mễ Nặc vừa nói dứt lời, toàn bộ quán cà phê chợt an tĩnh lại, sau đó là tiếng giễu cợt không thể át chế vang lên không ngừng!

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Vui Nhộn – Vợ Nhỏ Đến Cậy Cửa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Tùy tiện cho mấy chữ chúng ta đi lĩnh chứng ngay (3)

Nhóm dịch: Thất Liên Hoa

Lục Anna nhất thời tái nhợt mặt, mặc dù cô ta không phải là dang viện cao cấp nhất Ninh thành, cũng không phải là không có đàn ông theo đuổi, nhưng cô ta chưa từng bị người ta nói ở trước mặt mọi người... nói chân mình bị nắm!

Khuôn mặt được trang điểm tinh xảo của cô ta hết đỏ rồi lại trắng đỏ qua đỏ lại, họng của cô ta như bị nghẹn lại không nói ra được lời gì, cuối cùng là chạy mất dạng ở trong tiếng cười rộ của mọi người.

“Không để tôi thất vọng.” Viên Diệp Đình ôm lấy chiếc eo mềm mại của Hứa Mễ Nặc: “Đây mới là có ý thức làm người phụ nữ của Viên Diệp Đình tôi.”

Hứa Mễ Nặc thống khổ che mặt. Trời ạ, tình yêu của mình vẫn còn đang an nghỉ bất tỉnh, mình đã bắt đầu phải đấu với tiểu tam rồi!

Viên Diệp Đình lấy điện thoại di động của Hứa Mễ Nặc ra nhập vào một dãy số: “Cho em ba ngày thông báo với người nhà, sau tôi sẽ đưa em đi gặp ông nội.”

Cuối cùng, Viên Diệp Đình đưa ngón tay về phía cổ áo đang rộng mở của Hứa Mễ Nặc, chậm chạp ưu nhã cài cúc áo cho Hứa Mễ Nặc.

“Còn nữa, em phải nhớ, tôi không thích người khác nhìn thấy đồ của mình, ở trước mặt người đàn ông khác, em phải vĩnh viễn cài chắc cúc áo sơ mi của mình vào.”

“Cái gì, em trở thành Bà xã của Viên Diệp Đình?” thiếu chút nữa là Mạc Tĩnh Nhu ngồi ở đối diện Hứa Mễ Nặc phun đồ uống ra ngoài!

“Nghe nói sau khi gặp ông nội của anh ta là có thể lĩnh chứng.” Hứa Mễ Nặc nằm nhoài cả người ở trên bàn, lấy bản hợp đồng kia che đầu.

Mọi người đều nói hôn nhân là mộ phần tình yêu, tâm tình của Hứa Mễ Nặc khó chịu như bị một khối quan tài đè lên trên đầu vậy!

“Em... em có biết làm vợ của Diệp thiếu, có ý nghĩa như thế nào không?” Mạc Tĩnh Nhu run rẩy chỉ tay, lắp ba lắp bắp nói.

“Những người phụ nữ như là Lục Anna Sở Thiên Thiên sẽ giống như thiếu thân lao vào lửa người trước gục ngã người sau tiến lên tìm mọi cách chen chân vào cuộc hôn nhân của em, không ngừng bảo mòn lòng tin của em về tình yêu. Hôn nữa, còn dùng những lời lẽ chanh chua cay nghiệt tra tấn lòng tự ái của em.”

Hứa Mễ Nặc nắm lấy tay của Mạc Tĩnh Nhu, Mạc Tĩnh Nhu không cho rằng cô có thể gả cho Viên Diệp Đình là muốn từ quạ đen bay lên cảnh cao làm phượng hoàng như người khác, mà đứng ở góc độ của cô để nói ra sự thật, khiến cô cảm thấy rất cảm động.

“Hôn nữa, em có biết là một cô gái nhà nghèo đột nhiên bước vào cổng lớn nhà giàu, có nghĩa là sẽ bị tất cả mọi người chĩa mũi dùi về phía mình, những người bên cạnh em sẽ chỉ chỉ chỏ chỏ khinh thường, chế giễu khiến em cảm thấy thống khổ. Rồi mấy người ở giới thượng lưu sẽ tìm mọi cách làm em cảm thấy lúng túng xấu hổ, rồi còn phải chiến đấu với ánh mắt của bao nhiêu người, đây mới là điều khiến em hao tổn tinh thần nhiều nhất!” Mạc Tĩnh Nhu tiếp tục tràn đầy nhiệt huyết nói.

Này... em nói chuyện với chị, chị cũng không cần phải phân tích kỹ lắm đâu.

Vừa tưởng tượng đến “Tương lai” mà Mạc Tĩnh Nhu nói, Hứa Mễ Nặc chợt cảm thấy mây mù giăng kín trước mắt.

“Hôn nữa, em có biết điều kinh khủng nhất là gì không? Viên thị là gia tộc sừng sững suốt mấy trăm năm liền!”

“Em có biết tại sao tiểu thư Nhục Phồn lại thay đổi tình cảm không? Nghe nói năm đó kẻ thù của Viên thị không làm gì được Viên Diệp Đình nên đã trói Nhục Phồn lại. Không biết quá trình bất cóc xảy ra chuyện gì, là tiểu thư Nhục Phồn bị người ta làm hại trong quá trình bị bất cóc, hay là trong quá trình bị bất cóc đã nảy sinh tình cảm với kẻ đứng đầu bọn bất cóc, nói tóm lại kết quả cuối cùng là ngay cái đêm đính hôn đó...”

Chương 20: Tùy tiện cho mấy chữ chúng ta đi lĩnh chứng ngay (4)

Nhóm dịch: Thất Liên Hoa

Ánh mắt của Hứa Mễ Nặc chợt thay đổi, chân tướng sự thật vừa cầu huyết lại vừa hung hiểm, bi thảm như dòng sông khúc khuỷu vậy sao?

Cô nắm hai tay thành quyền giơ lên không trung, ngửa mặt lên trời thét dài: “I NEED AV!”

“Cái gì?” Mạc Tinh Nhu giật mình, tại sao trong thời khắc nguy hiểm như vậy, Hứa Mễ Nặc lại đột nhiên bùng nổ ý tưởng có tính sáng tạo như xem AV!

Mạc Tinh Nhu an ủi: “Em tỉnh táo lại đi, bây giờ xem phim cũng vô ích.”

“Xem phim gì, I NEED AV(*), em cần sự an ủi mà!” Hứa Mễ Nặc không hiểu gì nói lại.

(*)Vâng AV này không phải là adult video đâu ạ, là phần mềm diệt virus antivirus ấy

Fuck! Mạc Tinh Nhu nổi đầy vạch đen trên mặt, còn bày trò khoe tiếng Anh, em chắc chắn mình cần đến thứ đó?

Hứa Mễ Nặc tiếp tục nói: “Em không thể gả cho kẻ họ Viên kia được, em còn trẻ, em còn có mơ ước, em còn muốn sanh con, em còn nhiều quyền tiểu thuyết chưa đọc xong!”

Hứa Mễ Nặc khóc lóc nói: “Em không muốn lập gia đình, không muốn đi lĩnh chứng, không muốn đi gặp ông già nào đó!

“Chờ đã!” Mạc Tinh Nhu đột nhiên nắm được trọng điểm, như có điều suy nghĩ: “Đi gặp ông nội Diệp thiếu?”

Ba ngày sau, một chiếc Lincoln dài chậm rãi dừng lại, khi Hứa Mễ Nặc đứng ở trước cửa nhà chính Viên thị, cảm thấy hoảng hốt như cô gái ngớ ngẩn bước vào một thế giới khác.

Nhìn từ bên ngoài, căn biệt thự nhìn như tòa lâu đài, với vườn hoa bao xung quanh, căn biệt thự màu trắng mang lối kiến trúc châu Âu nguy nga tráng lệ, Hứa Mễ Nặc đứng trước cánh cửa nguy nga giống như cô bé lọ lem đi nhầm vào bữa tiệc của hoàng tử.

Dừng lại! Hứa Mễ Nặc vội vàng thẳng gấp suy nghĩ trong đầu lại, hôm nay mình đến nhà chính Viên thị không phải là để cảm thán sự chênh lệch giàu nghèo!

Phải nhớ kỹ một điểm trung tâm và ba điểm cơ bản cần làm hôm nay!

Điểm trung tâm chính là mình chắc chắn phải để Viên lão đầu ghét mình! Bàn về thủ đoạn thì mình chắc chắn không đấu thắng Viên Diệp Đình được, mặc kệ là đối kháng trực tiếp hay là đánh lén, kết quả đều sẽ thảm bại.